

1K kapitola 15.

[1] Chci vám připomenout, bratří, evangelium, které jsem vám zvěstoval, které jste přijali, které je základem, na němž stojíte, [2] a skrze něž docházíte spásy, držíte-li se ho tak, jak jsem vám je zvěstoval - vždyť jste přece neuvěřili nadarmo. [3] Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem [4] a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, [5] ukázal se Petrovi, potom všem Dvanácti. [6] Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. [7] Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. [8] Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně. [9] Vždyť já jsem nejmenší z apoštolů a nejsem ani hoden jména apoštol, protože jsem pronásledoval církev Boží. [10] Milostí Boží jsem to, co jsem, a milost, kterou mi prokázal, nebyla nadarmo; více než oni všichni jsem se napracoval - nikoli já, nýbrž milost Boží, která byla se mnou. [11] Ať už tedy já, nebo oni - tak zvěstujeme a tak jste uvěřili. [12] Když se tedy zvěstuje o Kristu, že byl vzkříšen, jak mohou někteří mezi vámi říkat, že není zmrtvýchvstání? [13] Není-li zmrtvýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. [14] A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, [15] a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu: dosvědčili jsme, že Bůh vzkřísil Krista, ale on jej nevzkřísil, není-li vzkříšení z mrtvých. [16] Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. [17] Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, [18] a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. [19] Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! [20] Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. [21] A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: [22] jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. [23] Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho. [24] Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí. [25] Musí totiž kralovat, "dokud Bůh nepodmaní všechny nepřátele pod jeho nohy". [26] Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt, [27] vždyť "pod nohy jeho podřídil všecko". Je-li řečeno, že je mu podřízeno všecko, je jasné, že s výjimkou toho, kdo mu všecko podřídil. [28] Až mu bude podřízeno všecko, pak i sám Syn se podřídí tomu, kdo mu všecko podřídil, a tak bude Bůh všecko ve všem. [29] Jaký by jinak mělo smysl to, že se někteří dávají křtít za mrtvé? Jestliže mrtví vůbec nevstanou, proč se za ně dávají křtít? [30] A proč i my se v každou hodinu vydáváme v nebezpečí? [31] Den ze dne hledím smrti do tváře - ujišťuji vás o tom, bratří, při všem, co pro mne znamená, v Kristu Ježíši, našem Pánu! [32] Jestliže jsem v Efezu podstoupil zápas se šelmami jen z lidských pohnutek, co mi to prospěje? Jestliže mrtví nevstanou, pak "jezme a pijme, neboť zítra zemřeme". [33] Neklamte se: "špatná společnost kazí dobré mravy". [34] Vystřízlivějte, jak se sluší, a nehrěšte. Někteří nemají ani ponětí o Bohu. Říkám to k vašemu zahanbení! [35] Ale někdo snad řekne: "Jak vstanou mrtví? V jakém těle přijdou?" [36] Jaká pošetilost! To, co zaséváš, nebude oživeno, jestliže neumře. [37] A co zaséváš, není tělo, které vzejde, nýbrž holé zrno, ať už pšenice nebo nějaké jiné rostliny. [38] Bůh však mu dává tělo, jak sám určil, každému semeni jeho zvláštní tělo. [39] Není jedno tělo jako druhé, nýbrž jiné tělo mají lidé, jiné zvířata, jiné ptáci, jiné ryby. [40] A jsou tělesa nebeská a tělesa pozemská, ale jiná je sláva nebeských a jiná pozemských. [41] Jiná je záře slunce a jiná měsíce, a ještě jiná je záře hvězd, neboť hvězda od hvězdy se liší září. [42] Tak je to i se zmrtvýchvstáním. Co je zaseto jako pomíjitelné, vstává jako nepomíjitelné. [43] Co je zaseto v poníženosti, vstává v slávě. Co je zaseto v slabosti, vstává v moci. [44] Zasévá se tělo přirozené, vstává tělo duchovní. Je-li tělo přirozené, je i tělo duchovní. [45] Jak je psáno: "První člověk Adam se stal duší živou" - poslední Adam je však Duchem oživujícím. [46] Nejprve tedy není tělo duchovní, nýbrž přirozené, pak teprve duchovní. [47] První člověk byl z prachu země, druhý člověk z nebe. [48] Jaký byl ten pozemský, takoví jsou i ostatní na zemi, a jaký je ten nebeský, takoví i ostatní v nebesích. [49] A jako jsme nesli po dobu pozemského, tak ponese i podobu nebeského. [50] Chci říci to, bratří, že člověk, jak je, nemůže mít podíl na království Božím a pomíjitelné nemůže mít podíl na nepomíjitelném. [51] Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, [52] naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. [53] Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. [54] A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: "Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil!" [55] Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?" [56] Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. [57] Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! [58] A tak, moji milovaní bratří, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.